

betydelig større Sum, nemlig 3,351 Kr., for de 34 Fyrmestre 2,537 Kr. og for de 59 Fyrassistenter 6,003 Kr. Det vil saaledes ses, at det i det hele er en ringe Forøgelse for hver af de forskellige Klasser, og at det navnlig er de mere underordnede Klasser, Fyrtstibstjymændene og Fyrassistenterne, der bringe Summen lidt til Vejs, og for Fyrtstibstjymændene jo forholdsvis ret betydelig. — Hvad Fyrtstibstjymerne angaar, er Forøgelsen ringe. Begyndelseslønningen er endog 20 Kr. mindre efter Forslaget end efter den gældende Lov, men til Gengæld ere Alderstilløgene fastsatte væsentlig større, saa at Forslaget i det hele maa siges at være en ikke saa ganske ringe Gevinst for dem. — Dertil kommer ogsaa, at der i andre Henseender foreslaas en bedre Stilling for Fyrvesenets Personale. Der er saaledes i Loven af 1875 slet ingen kongelig udnævnte Embedsmænd. Fyringeniøren var det, da han blev antaget og havde meget mindre at bestille og en meget mindre ansvarssuld Bering end efter Loven af 1875, men da det blev stillet som en Betingelse for at opnaa de øvrige Goder, at den kongelige Udnævnelse faldt bort, mente jeg at kunne gaa ind derpaa. Nu er der ingen Grund til at bevare dette Forhold, særlig da Stillingen er bleven saa meget betydeligere. Det er derfor foreslaaet, at Fyrdirektøren, Ekspeditionssekretæren, Bygningsingeniøren, Maskiningeniøren og Forvalteren ved Fyrmagasinet skulle udnævnes af Kongen og være pensionsberettigede. Det er dernæst ogsaa foreslaaet, at Underingeniørerne, Maskinmesteren og Styrmændene i Fyrinspektionsstibet, en Tredjedel af Fyrtstibstjymerne og en Tredjedel af Fyrmestrene og Underfyrmestrene skulle have kongelig Udnævnelse, naar de have været ansatte i Fyrvesenets Tjeneste i mindst 10 Aar. — Fremdeles er der ogsaa foretaget en Forandring i Loven af 1875 med Hensyn til Alderdomsforførgelse for de ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd. Nu er der tilstaaet dem 5 pCt. ud over deres Lønning til Alderdomsforførgelse for dem selv og deres efterladte, men dette foreslaas ændret i Overensstemmelse med, hvad der gælder for flere andre Administrationsgrene saaledes, at de saa 5 pCt. af Lønningen udbetalt af Statskassen til Forførgelse for dem selv alene, og desuden er der den Forstel, som nok kan siges at være til Stude for dem, at der er fastsat visse Omstændigheder, hvorunder dette Tilskud kan blive inddraget af Statskassen, nemlig naar Forførgeren frivillig udtræder af Statstjenesten eller aflediges paa Grund af en ham tilregnelig Narfag. Desuden skal

der afdrages 5 pCt. af Lønningen til Enteforførgelse, hvorved Lønningen naturligtvis bliver formindsket, men jeg tror dog, at man maa sige, at det i og for sig er en gunstig Bestemmelse, hvad der jo ogsaa er Grunden til, at man har indført den i andre Administrationsgrene; dette vil føre til, at en Del af den Udgift paa 14,800 Kr., som foranlediges ved Vedtagelse af nærværende Lovforslag, bliver nedsat ikke saa ganske lidt, maaske endog til en 8—9,000 Kr., naar nogle Aar ere gaaede, idet det har været nødvendigt at opføre et ikke ubetydeligt Antal Understøttelser paa Finansloven til Entefter efter Folk under Fyrvesenet. Jeg skal hermed tillade mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Carstensen: Som bekendt indeholder Loven af 15de Maj 1875 en Revisionsbestemmelse, og for at gøre den gældende blev der forelagt et Forslag til Lov i den Retning, der, om end ikke havde ganske den Skikfelse, hvori det nu foreligger, saa dog var et Forslag, der nærmede sig dette. Forelæggelsen skete allerede i Samlingen 1888, og siden den Tid have vi hvert Aar set et af disse Forslag blive forelagt i Folketinget, uden at det er lykkedes at saa det herop. Naar nu dette sidste Forslag er ført herover til dette Ting, og den højtærede Marineminister kan anbefale det, betragter jeg det som et Held, at der nu kan komme Orden i denne Sag. Man maa vel erindre, at Fyrvesenet har udvillet sig ganske overordentlig stærkt siden 1875, og det ligger i Forholdenes Magt. Den tidligere Fart, før 1875, omfattede langt mere Sejlstibe end Tilfældet nu er; den havde den ældre Tids Præg. Fyrene havde ved den Maade, de anvendtes paa, langt mere Karakter af Varjelfyr end Ledefyr. Men efterhaanden som Dampstibsfarten har taget Overhaand, benyttes de allerfleste Fyr — naar de ikke udelukkende tjene til Advarsel ved at være anbragte f. Eks. paa en enestaaende Klippe — som Ledefyr. Skibene gaa fra Fyr til Fyr, saaledes som i den sydlige Del af Nordøen, ned mod Indsejlingen til Kanalen, hvor der er ligesom en hel Gade af Fyr. Man gaar fra den ene Fyrtreds til den anden. Det kunne Dampstibene gøre, da de ikke behøve at frugte en Storm paa Land, en saakaldt Løger, som i mangfoldige Tilfælde er Sejlstibenes Undergang. Men naar de saaledes løkkes til at gaa fra Fyrtreds til Fyrtreds, ere de dog i uklart og taaget Vejr udsatte for at komme Rhyten eller dens Grunde for nær, og derved lide Stibbrud